

МОЛОДАЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 54 (405)

Неділя, 7 травня 1961 р.

Ціна 2 коп.

УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ В ЄРЕВАНІ

ЄРЕВАН, 6. (ТАРС). Сьогодні тут в Академічному театрі опери та балету імені О. Спендіарова відкрився урочистий ювілейний засідання Верховної Ради Вірменської РСР і Центрального Комітету Компартії Вірменії, присвячене 40-річчю встановлення Радянської влади і утворення Комуністичної партії Вірменії.

Довго нестихаючою овацією зустріли присутні появу в президії Першого секретаря ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів СРСР товариша М. С. Хрущова, керівників Комуністичної партії і уряду Вірменії, глав і членів делегацій братніх республік, які прибули на торжества, знатних людей республіки.

З доповіддю «40 років Вірменської РСР і Комуністичної партії Вірменії» виступив перший секретар ЦК КП Вірменії Я. М. Заробян.

Потім з промовою до присутніх звернувся Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР товариш М. С. Хрущов. Поява на трибуні Микити Сергійовича Хрущова була зустрінуто бурхливою овацією.

Товариш М. С. Хрущов від імені і за дорученням ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР сердечно поздоровив усіх трудящих республіки з 40-річчям з дня встановлення Радянської влади та утворення Компартії Вірменії і побажав їм нових успіхів у будівництві комунізму.

В кінці своєї промови тов. М. С. Хрущов зачитав привітання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Президії Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Ради Міністрів СРСР Центральному Комітету Комуністичної партії Вірменії, Президії Верховної Ради Вірменської Радянської Соціалістичної Республіки і Раді Міністрів Вірменської РСР.

Комуністична партія Вірменії, говориться в привітанні, — один з бойових загонів Комуністичної партії Радянського Союзу. В тісному єднанні з іншими народами нашої країни, під керівництвом Комуністичної партії, трудящі Вірменії пройшли великий і славетний шлях боротьби проти самодержавства і капіталізму, проти націоналістичних банд дашнаків. З перемогою Радянської влади трудящі Вірменії, вперше в історії, здобули справжню свободу і незалежність. Радянська Вірменія, покінчивши з віковою відсталістю, за роки соціалістичного будівництва перетворилась у квітучу, високорозвинуту соціалістичну республіку.

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР висловлюють тверду впевненість у тому, що трудящі Вірменії під керівництвом Комуністичної партії докладуть усіх сил до того, щоб ще швидшими темпами йти вперед по шляху комуністичного будівництва.

ПРИЙОМ М. С. ХРУЩОВИМ ДЕЛЕГАЦІЇ МОЛОДІ КУБИ

4 травня Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов прийняв делегацію асоціації молодих повстанців Куби в складі президента асоціації Джоеля Іглесіаса (керівник делегації), Клаудіо Рамоса, Нельсона Гутьєрреса, Андреса Родрігеса, Едді Ернандеса і Мільтона Макдональда.

Між М. С. Хрущовим і членами делегації відбулась розмова, яка пройшла в обстановці вишуканої сердечності. М. С. Хрущов передав героїчній молоді Куби палкий привіт і найкращі побажання успіхів у праці і боротьбі в ім'я свободи і незалежності революційної Куби.

На розмові були присутні перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов, голова Комітету молодіжних організацій СРСР П. Н. Решетов і головний редактор газети «Комсомольская правда» Ю. П. Воронов.

ЛАУРЕАТИ

МІЖНАРОДНИХ
ЛЕНІНСЬКИХ ПРЕМІЙ
«ЗА ЗМІЦНЕННЯ МИРУ
МІЖ НАРОДАМИ»

Фідель КАСТРО РУС,
громадський і державний
діяч (Республіка Куба).

Секу ТУРЕ,
громадський і державний
діяч (Гвінейська Рес-
публіка).

Рамешварі НЕРУ
громадська діячка (Індія).

що потрібно дати королеві, щоб вона віддячила дорідним урожаєм. Та й навесні у нашій бригаді була створена своєрідна «академія» по вирощуванню високих урожаїв кукурудзи. Всі три члени нашого агрегату успішно засвоїли навчальну програму, вміють правильно набрати диски до сіялки, відрегулювати вузловловлювач, забезпечити точні квадрати.

Зараз всі наші зусилля спрямовані на те, щоб якісно і в найкоротші строки завершити сіяву кукурудзи. Це дуже важливо в умовах нинішньої весни, коли в ґрунті скучилося багато вологи, а отже є всі умови для одержання 60-центнерного врожаю.

Євген ПЕТЕРС,
тракторист, ланковий
комсомольсько-молодіжної ланки колгоспу імені ХХ з'їзду
КПРС Новоукраїнського району.

На знімку: агрегат
Є. ПЕТЕРСА на сібві кукурудзи.

торист Анатолій, наш племянник—причіплювач Олександр Петерс і я. По 60 центнерів кукурудзи в зерні на кожному з 22 гектарів та по 400 центнерів зеленої маси на площі в 100 гектарів — ось за що боремось ми в третьому році семиріччя. Вважаю, що таке зобов'язання цілком реальне для нас.

Треба сказати, що нашій королеві ми словна віддаємо всі почесті. Площу під кукурудзу старанно підготували — якісно зорали, проволочили, вчасно прокультивували, вдосталь внесли добрив. Хороший попередник у нашій кукурудзі, в минулому році на цій площі вирощувалися цукрової буряки.

Вже чотири дні ми працюємо на сібві кукурудзи. З кожним днем темп роботи нарощуємо. Трактор водимо на третій швидкості. За зміну засіваємо 16—19 гектарів.

Я особисто вже п'ятий рік займаюсь вирощуванням кукурудзи. Добре вивчив,

Нид безмежними просторами колгоспних нив лише могутня мелодія праці. З кожним днем в неї вливаються нові голоси, вона стає все сильнішою. Господарі землі поспішають: весна не чекає.

Попередні польові роботи були для нас, механізаторів тракторної бригади двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, серйозною підготовкою перед основним екзаменом — сівою кукурудзи. З настанням сонячних днів ми й виїшли на площі, де ряснітиме буйнолиста королева полів. В цьому році вона буде посіяна на площі 1105 гектарів. І слово дали таке: виростити не менше як по 50 центнерів качанистої на кожному з 600 гектарів і по 350 центнерів кукурудзи в молочновоскової стиглості на площі в 505 гектарів.

Ще вищі зобов'язання взяв наш комсомольсько-молодіжний агрегат, який і очолюю. В його складі 3 чоловіки: мій брат — трак-

торист Анатолій розкидав гній гноєрозкидачем. Ця робота повинна була зайняти ще днів 2—3. Потім потрібно трактор переобладнати. А коли ж сіяти? Чи не говорить це комсомольським ватажкам, що високе зобов'язання Анатолія під загрозою зриву?

В цій же артілі є ще один молодіжний агрегат, на якому трактористами працюють Олександр Калінкін і Олександр Козюхін. Але вони опинились чомусь поза сферою діяльності комсомольської організації: зобов'язань не брали, в змагання з іншими трактористами не вступали.

Ходом сібви в артілі мало цікавиться і секретар первинної організації Таміла Ямкова.

Час не жде. Долю врожаю вирішують буквально дні. Підтягніться ж, товариші рівнянці!

В. ОЛЕКСАНДРОВ.

РІВНЯНЦІ РОЗКАЧУЮТЬСЯ

Секретар Рівнянського райкому комсомолу В. Бродовий, не відриваючись від паперів, називає солідні цифри. Комсомольська організація району взялася в нинішньому році вирощувати кукурудзу на площі 6700 гектарів, в тому числі на зерно — на 3850 гектарів. За цими цифрами повинна стояти велика, копійка і наполеглива організаторська робота. Як запевняє тов. Бродовий, така робота проведена. В первинних організаціях створено 7 комсомольсько-молодіжних механізованих і 9 комплексних ланок, 16 агрегатів, вирощуватимуть королеву полів і 7 шкільних виробничих бригад.

В райкомівських паперах є відомості і про те, хто і на якій площі вирощуватиме кукурудзу, які зобов'язання взяли на себе окремі ланки, агрегати. Все розписано, підраховано, виведено середню цифру врожайності...

А між тим папери вже не відповідають дійсності. В колгоспі «Рассвет» механізована ланка, яку очолює секретар комсомольської

організації механізатор Володимир Комзолов, взялася вирощувати кукурудзу на площі 180 гектарів. Склад ланки було затверджено і на правлінні артілі, і на бюро райкому. Але, як не дивно, ланку цю до роботи голова артілі не допустив.

В колгоспі імені Калініна комплексну ланку очолював Петро Чорноткач. Ланка мала вирощувати королеву полів на чималенькій площі. Але Петро захворів, зараз не працює. Та тут не подбали про те, щоб його тимчасово замінити іншим комсомольцем — механізатором.

Рівнянці дуже мляво, повільно розгортають боротьбу за одержання високих урожаїв кукурудзи.

Райком ЛКСМУ в ці гарячі дні не виступив організатором дійового змагання за швидкісну сіяву на комсомольських гектарах.

Є в артілі імені Леніна комсомольсько-молодіжна комплексна ланка, яку очолює тракторист Анатолій Дундук. Він має засіяти 220 гектарів. Та поки що не посіяно жодної зернини. Площа й до цього часу не

ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ ПРЕСИ

5 травня в Українському музично-драматичному театрі імені М. Л. Кропивницького відбулися урочисті збори представників партійних, радянських і громадських організацій разом з працівниками редакцій обласних, районної та багатотиражних газет, радіо, обласного видавництва та робітничо-корівського активу міста Кіровограда, присвячені Дню преси. Збори відкрив перший

секретар міськкому партії тов. І. П. Вальєвський.

На зборах виступили працівники преси, робітничої, юнкори.

З вітальною промовою до працівників преси і робітничо-корівського активу звернувся секретар обкому партії тов. С. З. Сергієнко.

Учасники зборів прийняли вітальні листи ЦК КПРС і ЦК КП України.

Збори, присвячені Дню преси, відбулися в усіх районних центрах області.

Ульям МОРРОУ,
громадський діяч
(Австралія).

Остан ДЛУССЬКИЙ,
громадський діяч
(Польська Народна
Республіка).

Антуан Жорж ТАБЕТ,
архітектор, громадський
діяч (Ліван).

Михаїл САДОВ'ЯНУ,
письменник, громадський
діяч (Румунська Народна
Республіка).

ЮНЬ КІРОВОГРАДЩИНИ! ПАМ'ЯТАЙ СВОЄ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ на третій рік семирічки

„ГОЛУБА ЦІЛИНА“ ЧЕКАЄ ПІДКОРЮВАЧІВ

ПОЗАМИНУЛОЇ осені на Дніпрі вище Кременчуцького гідрозула сталися казкові перетворення — на десятки кілометрів розступилися берега скореної ріки, розгонисті хвилі водосховища зашуміли біля сіл Золотарівки, Великої Андрусівки та інших, раніше віддалених від Дніпра, населених пунктів. У справжню морську затоку перетворилася заплава річки Цибульник.

Прихід «великої води» не тільки змінив мікроклімат та географію Новогеоргіївського району. Відкриваються все більш заманливі перспективи для розвитку рибництва, зрошення земель. Та чи не найбагатші можливості з'явилися тут для розведення водоплавної птиці. Здавалося б, кращих умов для вирощування качок і гусей нічого й шукати — море підступило до самих ферм колгоспів імені Леніна (с. В. Андрусівка), імені 40-річчя Жовтня, імені Чапаєва та імені ХХІ з'їзду КПРС. Кому ж як не комсомольцям, молоді зватися за освоєння «голубої цілини», стати засівачами у використанні невчерпних природних багатств, у виробництві дешевого пташиного м'яса?

І все ж наявні можливості в повній мірі досі не використовуються. В минулому році у районі довго придивлялися, як із чого почати створення високопродуктивних птахоферм, намічали загалом непогані заходи, а справи так з місяця і не зрушили — район провалив виконання взятих зобов'язань по виробництву пташиного м'яса. Подібна ж історія повторюється і в нинішньому році.

Якщо вірити розрахункам, які зробили у колгоспах, то виходить, що зона водосховища в межах району може і повинна стати золотим дном у розведенні гусей і качок. Колектив відомого в області радгоспу «Сагайдак» пішов назустріч новогеоргіївцям — виділив для інкубації 50 тисяч штук качиних яєць, висловив готовність допомогти у підготовці кадрів. Три артілі — імені ХХІ з'їзду КПРС, імені Леніна та імені 40-річчя Жовтня — повинні стати у районі своєрідними опорно-показовими пунктами у розведенні водоплавної птиці. Якщо кожне з цих господарств за один сезон дасть по 4 — 5 тисяч голів качок-несучок, то будуть створені передумови до того, щоб всі колгоспи району вже в 1962 році мали не менше 500 тисяч голів водоплавної птиці. Розрахунки ці базуються на реальній основі. Але млявість, неповороткість людей, які несуть персональну відповідальність за здійснення намічених планів, викликає тривогу.

Перш за все постає питання: хто вирощуватиме таку масу поголів'я? Безумовно, що без енергійної молоді тут ні-

як не обійдеться. Та в райкомі комсомолу над цим питанням, прямо скажемо, ще ніхто глибоко не замислювався. Кого з комсомольців послано на птахоферму колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС? Це питання було просто несподіванкою для секретаря райкому Василя Ляшенка.

— Це можна з'ясувати, — відповів він. — Треба подзвонити у колгосп...
— А в інших артілях хто доглядатиме качок?
— Не знаю.

Де вже говорити про взяті молодими птахарями зобов'язання, про живу організаторську роботу! Василь Ляшенко і сам не заперече, що участь молоді у розведенні водоплавної птиці залишає бажати кращого. Та одним визнанням помилок діла не поправиш. Єдине чим можуть похвалитися в районі — це успіхами пташниць артілі імені Леніна Таміли Могильної. Справді, дівчина трудиться на совість. Торік від кожної курки-несучки одержала по 140 штук яєць. Але на фоні великих прогалин в галузі птахівництва прикривати свою бездіяльність досягненнями одного передовика просто нелогічно.

Поки в райкомі комсомолу складають заходи, прицілюються на фермах жива справа губиться на корню. Чи не найбільш благодатні умови для розведення качок має колгосп імені ХХІ з'їзду КПРС, Біля с. Ревівки море підійшло до фермських будівель. Не сьогодні-завтра сюди мають прийняти першу партію молодняка з інкубатора. Приміщення ж напівзруйновані, стіни розрили пацюки, і тут навіть небезпечно утримувати птицю. Невже комсомольці артілі (а їх тут 130 чоловік) і секретаря первинної організації Тамару Ромашенко це не турбує? Хіба не можна провести недільник і впорядкувати ферму, яка на осінь дасть сотні карбованців доходу? Не готові до прийому молодняка і в колгоспі імені 40-річчя Жовтня. В артілі досі не визначено комсомольців, які доглядатимуть качок.

Серйозний закид слід зробити окремим управлінням Кременчукгесбуду, які шефствують над колгоспами району. Шефи у свій час немало допомогли сільським трудівникам. Але що стосується матеріальної бази для розведення водоплавної птиці, то тут наобіцяли золоті гори, а не зробили ні на гріш. В артілі імені Леніна ніяк не дочекаються обіцяних пересувних будиночків, а в колгоспі імені 40-річчя Жовтня все ще не втрачають надії на електрифікацію ферми.

«Голуба цілина» чекає своїх підкорювачів. Освоїти її є повна можливість, якщо райком комсомолу, первинні організації хороші наміри підкріплять практичними ділами і візьмуть розвиток птахівництва в свої руки.

В. КРАМАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

ТРЕТІЙ РІК минає, як і стала господарювати на птахофермі колгоспу «Україна». Не можу, зви-

ДО ВАС

чайно, сказати, що зараз я вже досвідчений майстер своєї справи, але все-таки час багато чому навчив. Адже це не секрет: тоді, після закінчення десятирічки, до свідку в мене не було ніякого, і я, вже працюючи, часто не знала, як і що робити. Та згодом знання набувалися. І вже за перший рік одержала від кожної курки-несучки по 104 яйця. На

наступний рік — показники це зросли. Уже по 127 штук яєць одержала я від несучки.

Цьому сприяло те, що в своїй роботі завжди старалася застосовувати все нове, прогресивне. А зараз його особливо багато.

Чутки про те, що в «Іскрі» нововведенням зайнялися, відразу дійшли до нас. І треба сказати, що наші керівники теж не стали заперечувати проти них, відразу ж запровадили їх у себе. Перш ніж розповідати, яку вигоду вони нам принесли, зауважу, що приміщення у нас хороше, типове (а це теж неабияк впливає на продуктивність птиці). І ми дуже раділи, коли в ньому нарешті засвітилися електричні лампочки — 60 штук. Тоді ж і глибоку підстилку зробили. І тепер ми самі переконалися, яка це хороша

Виростити 1600 тисяч штук ПТИЦІ, з них 700 тисяч штук ВОДОПЛАВНОЇ

МОЄ СЛОВО, РОВЕСНИКИ

Якщо раніше протягом дня ми збирали в гніздах по 50 яєць, то тепер кількість їх становить 850 штук і більше.

А взагалі у нас птиці багато. Одних дорослих курей три тисячі штук, а це, крім того, є п'ять тисяч молодняка. У минулому році я одержала по 127 штук яєць від кожної курки-несучки, а уявляєте, який дохід буде для артілі, якщо в цьому році я одержу вже по 150 штук яєць від кожної несучки! Це моє зобов'язання. Та я маю намір значно перевиконати його.

Хороші умови — це, звісно, не тільки типове приміщення, подовжений день та глибока підстилка. Насамперед треба, щоб годівля була хорошою.

Ми, наприклад, даємо куркам щодня по 30 грамів зерна, 20 грамів висівок, 5 грамів макухи, 40 грамів силосу з гички цукрових буряків, 30 грамів подрібнених кормових буряків. Крім того, птиця одержує і мі-

неральну підкормку.

До появи на полі зелених сходів завжди відлучаю фв-мою Володимир Плахтій висівав у довгих ящиках ячмінь, а як тільки він ростав, виставляв куряк для скльовування. Таким чином створювався своєрідний зелений конвейер. Крім того, робимо ми і досліджування (дріжджування) ячменю.

Все було б добре, та одне мене хвилює: чого наша молодь ще не взялася посправжньому за птахівництво? Скільки колгоспів у нас в районі, а я жодної молоді пташниці не знаю, з якою можна було б позмагатися.

Тому я й звертаюся до вас, юнаки і дівчата. Візьмімо шефство над птахівництвом, адже це наша кровна справа. Тож сміливіше берімося за неї, дерзаймо посправжньому! Давайте позмагатися за те, щоб кожен колгосп мав свого послідовника знатної пташниці — Віри Сидори!

Р. ДІБРОВА,
птахарка колгоспу «Україна» Олександрівського району.

Щоб зростали прибутки

Любі Литвин — 18 років. Ще не встигла вона за свій вік зробити щось надзвичайне, героїчне. Як і багато інших її ровесників, після закінчення школи пішла вона в колгосп, і от уже другий рік працює птахаркою. Зараз доглядає дівчина разом з Ніною Генич 2300 курей. З ранку до вечора поряється біля своїх пернатих: адже скільки часу і сил доводиться на них витрачати. Та Люба з цим не рахується — завжди слідкує за чистотою в приміщенні, за тим, щоб птиця була своєчасно нагодована і напоєна.

Правильно організований догляд, хороша годівля значно вплинули на несучість курей. І вже зараз по фермі одержано 30.320 штук яєць, а Люба має по 25 штук на несучку.

Правда, показник цей де-що нижчий, ніж у її супер-

ниці по змагання — Зинаїди Вакало з колгоспу імені Сталіна, але комсомолка переконана: своє зобов'язання обов'язково виконає — одержить від кожної несучки по 75 штук яєць.

Своєю працею старанною вона вносить вклад у ту хорошу справу, за яку взялася вся ферма. Вирішили доглядати пернатих досвідчені рубежівці, до яких клече Віра Сидора, — одержати протягом року 100 тисяч штук яєць. Це буде незвичайний дохід для артілі. Якщо в минулому році він становив близько 70 тисяч карбованців (в старих грошах), то в цьому, безумовно, прибутки ще зростуть. Саме до цього прагне, а це змагається і звичайна дівчина з Верблюжці.

А. БРЕХУНЕНКО,
Колгосп імені Кірова Новгородківського району.

ПІСЛЯ СІЧНЕВИХ Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України значно поживилася масово-політична робота серед молоді Кіровоградщини; змістовнішою і багатшою стала діяльність політичних гуртків. Особливо цікаво проходить обговорення матеріалів Пленумів в гуртках по вивченню конкретної економіки. Слухачі висловлюють багато цінних пропозицій щодо поліпшення колгоспного виробництва, вчать підраховувати собівартість продукції. Велику роль відіграли тимчасові гуртки по вивченню матеріалів Пленумів. Протягом січня-лютого їх було створено в області понад 70.

За останні роки в комсомольських організаціях області склалася різноманітна, гнучка система політичної освіти. Це дає молоді змогу обирати саме ті форми навчання, які найбільше їй цікавлять, повністю задовольняють духовні запити.

Характерним є велике прагнення молоді вивчати історію КПРС, оволодівати основами наукового комунізму. Все більшою популярністю у молодих робітників, колгоспників користуються гуртки «Комунізм — практичне завдання нашого покоління».

Крім гуртків, комітети комсомолу широко почали використовувати такі форми політичної освіти, як семінари, теоретичні конференції, а також масові засоби пропаганди: лекторії, диспути, читачькі конференції, усні журнали, університети культури, науки і техніки, передового досвіду, тематичні вечори.

Нинішній навчальний рік в системі комсомольської освіти без перебільшення можна назвати роком масової пропаганди економічних знань. Біля 20 тисяч юнаків і дівчат вивчають конкретну економіку. Економічна освіта тісно переплітається з повсякденними ділами, із завданнями колективів підприємств, колгоспів, радгоспів.

Школи ідейного гарту

шанському, Олександрівському, Устинівському районам працюють незадовільно.

На закріплення позитивних елементів та усунення наявних недоліків повинна бути спрямована вся діяльність комсомольських організацій по завершенню поточного та підготовці до нового навчального року в системі комсомольської політосвіти.

Підсумкові заняття слід проводити в комсомольських організаціях колгоспів та радгоспів в першій половині травня, в комсомольських організаціях промислових підприємств, будов і транспорту — до 1 червня. На цих заняттях головним чином зупинитись на виступах М. С. Хрущова на XV сесії Генеральної Асамблеї ООН, матеріалах Московської наради представників комуністичних і робітничих партій, рішеннях січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України, розглянути найважливіші питання внутрішнього і міжнародного життя в країні, звернути особливу увагу на досягнення радянського народу в освоєнні космосу. Безумовно, ці заняття найкраще провести в формі теоре-

тичних конференцій, співбесід з слухачами.

Чи глибоко засвоїли слухачі пройдений матеріал? Як політичне навчання вплинуло на їх трудову діяльність? Чи підготовлені юнаки і дівчата стати агітаторами, бесідниками? Ці питання повинні стати на порядку денному засідань бюро міськкомів і райкомів комсомолу, комітетів первинних організацій. Підсумки навчального року треба обговорити на відкритих зборах, на яких, не відкладаючи на наступний рік.

Які саме гуртки створювати в кожному окремому випадку, вирішуватимуть комсомольці на своїх зборах. Форми політичного навчання ті ж самі.

І що дуже важливо: комітети комсомолу повинні залучити до навчання в гуртках якнайбільше нестаткової молоді. Необхідно буде вже зараз подбати про застосування різноманітних форм широкої, масової пропаганди серед молоді історичних рішень ХХІІ з'їзду КПРС.

Т. ЛАЩЕВСЬКА,
секретар обкому комсомолу.

Комсомольські організації стали активніше залучати слухачів гуртків до агітаторської роботи. По-7 травня 1961 р., 2 стор.

9 травня — День Перемоги над фашистською Німеччиною. Вже 16 років все прогресивне людство відзначає цю знаменну дату і кожного разу нагадує палям війни: ні, не дозволимо вам, панове, розв'язати нову криваву війну! Щоб ніколи не повторилися страхотні Освенціма, Бухенвальда, Маутхаузена, не лилися слезини наших сиріт і матерів!

Пильно стоять на сторожі миру люди доброї волі на чолі з радянським народом, які зможуть зупинити будь-якого агресора.

Вони стоять на моєму вікні у невеличкій прозорій вазі. Їх небагато — всього кілька білих дзвінків з похиленими голівками на тоненьких ніжно-зелених ніжках. Я хочу сховати їх до приходу мами десь у темний непомітний куточок. Знаю, завтра вона подивиться на них своїми глибокими сирими очима, повними вдячності і невимовної туги. І знову доведеться

кожному — крихкий від часу, засушений пролісок. Ти відкривала Андрію свою щедрю юну душу, кликала його в наші наддніпрянські гаї, де вже назустріч сонцю тягнуться перші весняні провіски.

І тоді, напередодні твого

мені вигадувати у цей вечір забавні історії, сміятися і розповідати останні технікумівські новини, аби тільки відвернути її від тих сумних і далеких спогадів. Я все розумію, мамочко! І не хочу, щоб так тривожно пригадувалися тобі всі подробиці короткого і тяжкого застяття. Ти довго мені про нього нічого не говорила. І лише позаминулої весни я сама натрапила на його слід.

... У ящику старої шафи на самому дні лежить вицвіла військова гімнастерка. Тяжкими стали на ній колісць блискучі гудзика, а у лівій кишені поховали снісані аркуші. Можливо, не слід було читати. Але, рідна, пробач мені.

Ті невідправлені листи написані твоєю рукою. У

дня народження, я поїхала за місто у ліс. Довго ходила, поки знайшла ці тендітні квіти-льодинки. А коли ти прийшла з роботи і побачила мій маленький подарунок, — не стрималася. Завжди спокійний голос тремтів, і ти довго цілувала моє обличчя, зволожуючи його палочкою росю.

Ми не спали в ту ніч. Вона здалася мені дуже короткою, хотілося без кінця слухати твою хвилюючу розповідь. В пам'ять мою вкарбувалось кожне слово про Андрія, мого батька.

Я ніби наяву бачу твою сувору юність. Сестра медсанбату. Худеньке, біляве дівча... Ти метеликом з'являлася в найнебезпечніших місцях. В припілених чоботях, виляляй від сонця і дощу солдатській одежі.

Чомусь частіше тобі хотілося бути біля нього, чорнявого хлопця-зенітника з-під Смоленська. А в короткі години перепочинку милуватися його білозубою посмішкою, легенько гладити широкі чорні брови-серпи, відчувати на своїй щоці лоскідний дотик довгих і пухнастих вій. Ви часто стояли на березі холодного і чужого моря, вслухались у переможний відгомін близьких боїв. Зайвими були слова. Однаково розуміли шепіт прибережних хвиль, а вітер зі сходу наспівував обом одну й ту ж пісню про скорю повернення у рідну серцю краї.

Той важкий, незабутній безрезневий день. Від вибу-

хів здригалася скалічена земля. Вогонь, дим, шалене джигжання куль і завивання мін... Ти знайшла у перетіску після бою його, прикиданого землею, біля мовчазної зенітки. Чорне пасмо волосся ще більше відтіняло блідість такого близького і безмірно дорогого обличчя. Навіть відкриті непорушені очі ніби зупинилися на вирваній з корінням білій маленькій квітці. То був пролісок — провісник весни, близького тепла. Такий, самий, яких багато з'являється напровесні у зеленій Смоленщині і які він збирався дарувати щовесни їй, своїй любімій мамі.

О. НІКОЛАЄВА.

хмарні задушливого диму шести освенцінських крематоріїв закрили від мене і небо, і зорі, і сонце.

— Звідси ніхто живим не виходить, — довірливо сказав мені земляк Дмитро Плохотнюк, який потрапив у табір в 1942 році.

— Мабуть, тільки дим з моїх останків долине до рідної землі, — подумав я. Все, що нагадувало про волю: одяг, взуття, ім'я і прізвище, — лишилось за високими мурами табору. Під смугастим халатом лишались кістки та шкіра з номером 146663, витавруваним на лівій руці, та ще га-

НЕ ПОВТОРИТЬСЯ

на ногах, били просто для того, щоб коли-небудь та доконати. Годували майже скрізь однаково. На добу 100, іноді 150 грамів ерзац-хліба пополам з опилками та півлітри юшки з брукви чи шпинату.

Якось в сонячний день на грати нашої камери сів голуб. Побачивши сизого, я заплакав. Згадались батьки, рідний дім, товариші, школа.

— Не плч, синку, слізьми горю не допоможеш, це тільки початок, — чистою російською мовою звернувся до мене літній чоловік.

Сонячним серпневим ранком вивели нас з тюрми. Запаморочилась голова, бо довго не був на повітрі. Похитнувся, падаючи. На люту підхопив мене названий батько.

Це був останній сонячний ранок. Незабаром чорні

ряче юнацьке серце, палкі надії на визволення.

Почались нові знущання. Дадуть в руки важку табуретку, здіймай над головою і ходи по-качичному, туди 50 метрів і назад. Горілому, хто впаде. Б'ють ногами, гумовими кнлями, цькують візварками.

Або вишкочують сотні тремтячих живих скелетів на холодному вітрі, стій і жди.

Так йшли дні за днями моєї гіркої неволі, ніби у важкому сні. З кожним днем я знеслювався все більше. Та знав, що чекає тих, хто не може встояти на ногах, рухатись, виконувати роботу з 6 годин ранку до 12 години ночі. Тому вставав, перемагав голод, біль, відчай. Та всьому буває кінець. Чи літні вітри зі Сходу, чи нова партія в'язнів принесли ту звістку:

— Наші наступають. Наші живих скелетів, ця звістка окришила. Та видно не допили ми ще гірку чашу страждань до дна. Тих, що ще могли рухатись, вивели з табору.

— Ось і наша черга згоріти в пекельному вогні, — подумав кожен.

Коли ж ні, крематорії лишались остеронь. Нас підганяють, кричать, б'ють. Ніколи. Зі Сходу надходить гроза. Це ми знали, і чим більше лютували кати, тим більше ми раділи.

Та передчасними були на-

7 ТРАВНЯ 1895 року наш геніальний співвітчизник Олександр Степанович Попов продемонстрував перший у світі створений ним радіоапарат. Точками й тире передавалася і приймалася літера за літерою перша в світі радіограма. Саме цю дату радянські люди щорічно відзначають, як День радіо.

Минали роки, десятиліття, і вчені приручили радіохвилі, примусили їх служити людям, а скромна відстань у сотні метрів, яка обмежувала коліс діяльності радіозв'язку, нині переросла у сотні тисяч кілометрів. Тепер передавачі, що встановлені на радянських ракетах, чітко донесли повідомлення з космосу на віддалі 600 тисяч кілометрів.

Радянські люди-законно гордяться не лише тим, що перша радіограма була передана великим російським вченим Поповим, але й тим, що перші радіосигнали з космосу були послані передавачами наших штучних супутників Землі і космічних ракет.

Радіохвилі всюдисущі! Вони несуть мільйонам людей голос правди, зв'язують з рідною землею кораблі, літаки, наукові станції, передають на далеку відстань зображення.

Розвиток радіо в Радянському Союзі нерозривно зв'язаний з іменем дорогого Ілліча. Ще в перші роки Радянської влади Володимир Ілліч Ленін з геніальною прозорливістю передбачив велике майбутнє цієї нової галузі техніки і культури, назвавши його «газетою без паперу й відстані», коли «вся Росія слухатиме доповіді і лекції, які читаються в Москві».

Збулася мрія Леніна! Тепер майже все населення Радянської країни щоденно слухає радіопередачі з Москви і столиць союзних республік, обласних і крайових центрів.

ші сподівання. З вагонів у Відні вийшло нас понад дві тисячі, а в табір Маутхаузен прийшло ледве 600 вкрай знеслених в'язнів.

Роздягнених, з скриваними босими ногами, вдень і вночі, голодних гнали нас по гірській дорозі. На місцях зупинки лишались чорні квадрати, — з'їдали траву, виколупували корінці і теж з'їдали.

В таборі Маутхаузен, куди нас пригнали, лишався в живих той, хто міг дванадцять годин на добу носити з каменоломні на горішню шосейну дорогу, на висоту в 185 ступеньок, каміння. Трутів не прибирали. 29 квітня 1945 року табір закрили. Ніякої їжі не давали. В ніч на 5 травня було тихо. На світанку ми почувли гарматний гул. Всі піднялись. А коли гул повторився, хтось вигукнув:

— Наші наступають!

І тут почалося щось неймовірне. Піднялись навіть ті, що кілька днів лежали нерухомо. Сміялись і плакали, обіймалися. Це були слези радості і гордості за наш народ. Вони могли фізично зломити нас, убити, але вирвати віру в життя, в перемогу не могли.

Майже місяць, оточений піклуванням рідних радянських воїнів, я набрався сил. І навіть після цього в рідному селі мене не впізнали. А було так. Мої побратими по втечі, що потрапили в інші місця ув'язнення, були визволені Радянською Армією раніше, повернувшись в рідне село, сказали батькам:

— Напевне, немає в живих вашого Михайла.

Не пам'ятаю вже, як я опинився в рідній оселі в

У нас на Кіровоградщині вже здійснено повну радіофікацію населених пунктів, встановлено 228 тисяч радіоточок, 40 тисяч радіоприймачів. А це значить, що кожна сім'я має радіоточку або приймач.

Інтенсивно розвивається і телебачення. На Україні є 15 телецентрів і 22 телевізійних ретранслятори. Телестудія і телецентр є в Кіровограді. За допомогою телебачення мільйони радянських людей схвилювано слідкували за подіями, що відбувалися недавно в Москві. Вони бачили й чули рапорт льотчика-космонавта Юрія Гагаріна Микиті Сергійовичу Хрущову про успішне завершення першого в світі космічного польоту, дивились першотравневий військовий парад і демонстрацію трудящих Москви. Ці події передавались по кабелю в Київ, Харків, Дніпропетровськ, Запоріжжя, Луганськ, Сталіно, в Ленінград, Ригу, Таллін, а звіти в Хельсінкі, в столиці західних держав і навіть за океан.

Поруч з пресою наше радянське радіо покликане допомагати партії мобілізувати творчу енергію народу на успішне здійснення програми будівництва комунізму, на виконання в життя рішень партії січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України. Кіровоградська обласна редакція радіомовлення разом з обласним відділенням Товариства для поширення політичних і наукових знань створили

радіолекторій з питань пропаганди передового досвіду в сільському господарстві. Перед мікрофоном виступали знатні люди країни механізатори О. В. Гіталов, В. П. Мельниченко, буряковод П. Т. Громітчук, кукурудзовод Ф. Я. Косянчук, садовод А. Г. Ігнат'єва, свинар Л. В. Лукашевський, доярка П. І. Валаєва та багато інших.

В спеціальному циклі радіопередач «Молодь Кіровоградщини — ХХІІ з'їзду КПРС», в радіогазеті «Комсомолія» юнаки й дівчата області слухають передачі з бригад комсомольських новобудов області, дізнаються про досвід новаторів виробництва, про нові риси молоді радянської людини.

Комуністична партія і класика працівників радіо і телебачення бути неможливо пропагандистами і провідниками всеперемагаючих комуністичних ідей, передового досвіду, досягнень науки і техніки, духовних багатств, нагромаджених людством.

Немає сумніву, що працівники радянського радіо і телебачення з честю виконують бойові завдання, які стоять перед ними.

М. ПШЕНИЧНИЙ,

старший редактор громадсько-політичного мовлення Кіровоградського обласного радіо.

Бавляться у сквері рабо діти. Все майструють школи й гаражі... Ніби й не було війни на світі, Не було у сквері бліндажів.

обіймав заплаканої матері. В той день мати готувала по мені панахиду.

...З 1947 по 1951 рік Михайло Струк служив в Радянській Армії, потім завідував тваринницькою фермою в колгоспі імені Леніна. В 1957 році вступив в ряди КПРС. З вересня 1960 року вчнтися в Кіровоградській радянсько-партійній школі.

Хотілося б мені побувати на суді вбивці Ріхарда Берна, колишнього команданта табору Освенцім, —

говорить Михайло Григорович, — сказати своє гнівне слово, слово від імені тих мільйонів замучених в'язнів, які ніколи не зможуть прийти на суд, але пам'ять про їх страждання, про заповідіне фашистами лихо на землі. Хай назавжди згинуть темні сили і примара нових злодіянів!

Записав Г. ПОЙЧЕНКО.

«МОЛОДИЯ КОМУНАР» 7 травня 1961 р., 8 стор.

Спорт

БУДЬТЕ ЗНАЙОМІ — МАЙСТЕР СПОРТУ ІВАН ЄРМАКОВ

Спортивний зал дитячої спортивної школи заповнений глядачами. Тут тренуються акробати старшої групи. Серед них провідні спортсмени області, чемпіони центральної ради ДСТ «Авангард», призери України.

Ось розбігається невисокого росту юнак. Блізеньки, затуманюючи подих, спостерігають за виконанням складних елементів вправ: перевороту, перекидки, салто прогнувшись...

Після тренування до Івана Єрмакова підходить група школярів.

— Розкажи нам, — прохають юні спортсмени, — про свій секрет успіху...

...В грудні 1954 року при ДСШ міськвено була організована секція акробатики. Якось до Івана підійшов його шкільний товариш:

— Зайдемо у зал до акробатів...

— А пропустять?

— У нас дозволяють дивитися всім.

На черговому тренуванні Іван уже був не в ролі спостерігача. А через півроку

його група викликала увагу третього розряду. Перша перемога окридила спортсмена. Ще з більшою енергією тренувався він. Але для першого розряду потрібно було виконати стойку на руках силою. А сили-то і не вистачало.

хлопця стали міцними. Ось тепер можна досягти значно вищих результатів.

Недосягнуте стало реальністю. Але нові і нові рубежі ставила перед Іваном тренер Марія Леонтьєва. І вже в 1959 році, на першості України серед школярів, він зайняв третє місце. Через рік — друге. В цьому ж році Іван Єрмаков став чемпіоном ЦР ДСТ «Авангард» серед юнаків. А на змаганнях у Львові виконав всі вправи з програми майстра спорту СРСР.

Подолаю найбільш рубіж. Тепер І. Єрмаков має стати членом збірної команди акробатів України, як громадський інструктор, веде секцію юних спортсменів в Кіровоградській школі-інтернаті № 2.

В. ЯЗЛОВЕЦЬКИЙ.

На знімку: І. ЄРМАКОВ.

митися з її архітектурою, дізнатися про цікаву історію її виникнення. А партизанські стежки в Чорному і Нерубайському лісах! Вони так і дихають легендарною славою.

На заводі «Динамік» створена туристська секція, до якої входить сім осіб.

— В минулому році працювали, — не то з іронією, не то цілком серйозно говорить секретар комсомольського комітету Сергій Фурман.

Так, секція засідала, планувала. Та яка ж користь від цього, коли основна маса молоді не мала змоги подорожувати?..

Ми навели для прикладу лише два заводи, де все-

ТУРИСТСЬКІ

таки жевріє вогник туризму. Про цей вид спорту на інших підприємствах міст і сіл області немає й мови. Тут лише обмежуються кількома стихійними поїздками в ті чи інші місця області.

Зараз квітне травень, відкривається пора цікавих походів. Не зволікаючи важливу справу, слід перейти від роздумів до діла. Творчий підхід до запитів молоді повинні в першу чергу мати комсомольські і фізкультурні вожаки.

Обласній туристській секції в співдружності з молоддю підприємств і обласної профрадою вже настав час вирішити основні питання про будівництво туристських баз на території Кіровоградщини.

Чудові місця для цього є на березі річки Південний Буг у Гайворонському районі, біля Кременчуцького моря в Новогеоргіївському районі, в Олександрії поблизу села Войнівки. Скільки таких хороших місць!

Творчо використовувати всі можливі методи походів, пропагувати туризм в усіх колективах фізкультури — першочергове завдання обласної секції.

Літо не за горами. Воно кличе, манить на туристські стежки. А їх в новому сезоні повинно з'явитися тисячі. І не тільки на папері, а на широких просторах рідної Кіровоградщини.

М. КИТРАР, В. ЮР'ЄВ.

Грає зміна МАЙСТРІВ

На Кіровоградському стадіоні «Авангард» відбулася календарна зустріч на першість України з футболу серед юнацьких команд майстрів класу «Б». Місцева «Зірка» приймала юних гравців спортивного клубу флоту Севастополя.

Матч розпочався атаками гостей. На першій хвилині вони примушують господарів поля розпочинати гру з центра поля. Поступово гра вирівнюється, в атаку переходять кіровоградці і на 38 хвилині гри лівий крайній напад «Зірки» Валерій Паркуян зрівнює рахунок.

В другому таймі атаки кіровоградців не втихають. Під час однієї із них Слава Золкін виводить свою команду вперед. Іде остання хвилина змагання, а рахунок — 2:1 на користь «Зірки». В цей відповідальний момент помилка місцевих захисників дозволяє сева-стопольцям забити другий гол. Матч закінчився ви- чию — 2:2.

Перша проба сил показала, що в грі юних футболістів «Зірки» є багато недоліків, насамперед дуже нерівно грає захист і воротар Борис Конфедерат, у якого є всі дані бути гідною зміною дорослим. Не все гаразд і з фізичною підготовкою. Кидається в очі перевага гостей в тактиці, вони більше і різкіше загрожували воротам «Зірки».

Добре враження справляє гра півзахисника і капітана кіровоградської команди Вадима Прилуцького.

Другу зустріч «Зірка» проведе сьогодні в Сімферополі з місцевим «Авангардом».

П. ВІКТОРОВ.

Весна

Широкий лан дихнув на повні груди, Умивсь дощем, як личить після сну: Мов нервом кожним щастя

чують люди, Він кожним прожилком відчув весну. Відчув, що дні теплом багаті стали, Запахло клеєм від набряклих віт, Що під корою соки буйно грали, Переливаючись бруньками в цвіт. Відчув, немов від шляху аж за обрій Він весь в пшениці, в житі, у вівсі...

І лан розкрив свої обійми добрі Труду, любові, сонцю і красі. Важке зерно і сонячне проміння, Перемішавшись ладали в ріллі... Як час надій і полум'ї цвітіння Тебе, весна, приємлю і люблю.

Леонід НАРОДОВИЙ.

Сердечно дякуємо

На протязі тижня спортсмени товариства «Авангард» гостювали у спортсменів Новомиргородського району. Це були кіровоградські боксери, фехтувальники, акробати, гімнасти, шахісти.

З великим успіхом пройшли їх виступи в Панчевому, Капітанівці та інших селах району. Колгоспники познайомилися з виступами майстрів спорту тт. Курилова, Єременка, Полякова. Добре провів сеанси одночасної гри з шахів і шашок кандидат у майстри т. Куліш.

Крім показових виступів, провідні спортсмени області подали велику практичну допомогу сільським фізкультурникам: було зведено прості спортивні споруди, підготовлено громадських інструкторів і суддів.

Хороший почин ДСТ «Авангард» слід підтримати й іншим товариствам.

Від імені всіх фізкультурників і спортсменів Новомиргородщини сердечно дякуємо вам, шановні спортсмени Кіровограда.

Б. ЗАЙЦЕВ.
м. Новомиргород.

НОВІ СТАРТИ

Тисячі спортсменів Кіровоградщини виводять весна на старті нового сезону. В ці дні змагається молодь майже з усіх видів спорту.

ОЛЕКСАНДРІЯ. Тут закінчився фінал легкоатлетичного кросу. В змаганнях взяли участь понад 200 юнаків і дівчат. Сорюк молодих спортсменів виконали розрядні нормативи.

ХРУЩОВ. В парку культури і відпочинку проведено крос на першість міста. Хороших успіхів досягли Григорій Манойло, Віра Бриженко та Тая Сіделі.

ЗНАМ'ЯНКА. Комітет ДТСААФ міста провів стрілецькі, мотоциклетні та авіамоделні змагання. Перше командне місце зайняли виробничники паровозного депо.

РАБІНДРАНАТ ТАГОР — ДРУГ МОЛОДІ
(ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ)

ЧАРІВНА, барвіста, неосянжа Індійська література, і перше місце в ній належить Рабіндранату Тагору. Письменник і філософ, музикант і громадський діяч, художник і актор — Тагор залишив величезну спадщину. Його перу належать десятки поетичних збірок і п'єс, сотні оповідань, дванадцять романів, велика кількість статей з питань філософії, філології, мистецтва.

Великий письменник був також видатним педагогом. Р. Тагор прагнув виховувати молоде покоління в душі безмежної любові до поневоленої Вітчизни, до її культури й мови, в душі ненависті до англійських колонізаторів.

На початку нашого століття Р. Тагор організував у Шантінікетані школу, в якій діти одержували не тільки книжні знання, а й знайомилися також з працею, пізнавали реальне життя. Двері організованій письменником школи були широко відкриті для всіх Індійських дітей.

Цікавим і своєрідним був процес навчання і розпорядок дня в цьому улюбленому закладі. О п'ятій годині ранку школу обходили дитячий хор і співали будив учнів та учениць. У школі не було служниць, і тому кожний школяр повинен був сам приборати усе за собою.

У 1921 році Р. Тагор заснував у Шантінікетані народний університет «Вішва-Бхараті», де незалежно від національності, релігії і соціального стану могла вчитися молодь з усіх частин Індії, а також Китаю, Бірми, Малайї та інших країн. Для здійснення цієї благородної мети він не пошкодував Нобелівської премії, присудженої йому (єдиному з письменників країни Азії) за книгу поезій «Гтаджалі».

Молодому поколінню, його місцю в житті, проблемам формування його світогляду Р. Тагор присвятив чимало художніх творів. Одним з кращих його романів на цю тему є «Остання поема». У гостро сатиричному плані зображує письменник «золоту» молодь, яка зазнала пагубних розгалужених впливів англійських колонізаторів.

Гнівно засуджує Тагор тих, хто виховує Індійську молодь на англійський взірці, хто зневажає рідну мову і звичай, відривається від рідного ґрунту.

Заможним трітням Р. Тагор протиставляє молодь, яка завойовує собі місце в житті навчаннями і працею. З перших днів існування Радянської країни Тагор мріяв про подорож у молоду державу трудящих. «Я не хочу померти, не побачивши Радянського Союзу», говорив він. Нарешті мрія його здійснилася, і у вересні 1930 року великий письменник приїхав у Москву. Радянські люди зустрічали Тагора, як справжнього, щирого друга. Про все це написав Тагор у творі «Листи з Росії», що з'явився наслідком подорожі.

Він мріяв про те, щоб народ Індії міг здійснити у себе хоч частину тих змін, які відбулися в Росії після Великого Жовтня.

Лише шість років не дожив Р. Тагор до того дня, коли над Індією запалала зоря свободи: він помер 7 серпня 1941 року. В урочисту хвилину проголошення незалежності стотисячний людський натовп заспівав його пісню «Душа народу». Ця пісня стала державним гімном Індії.

Мільйони людей в усьому світі високо шанують пам'ять Тагора — гуманіста, письменника, патріота, який весь свій талант, все життя віддав священній справі боротьби народу і всього людства за щастя, правду і волю.

І. ДОЛГАНОВ,
м. Кіровоград. кандидат філологічних наук.

КЛИЧУТЬ

Чи доводилося вам зустрічати ранок серед степу, коли іскриться в проміннях сонця росистий масив пшениць? Хороше! Легка пелена туману десь-тоне в ярах і вибалках, а жайвір, немов вітаючи своїх неспокоїлих друзів, складає свою нехитру мелодію. Куди не глянь — степи, степи. Дивинися ї, здається, немає їм ні кінця, ні краю. А поряд з тобою застигли обвітрені палатки.

Про це добре пам'ятає група червонозорівців, яка пройшла стежки історичних місць Кіровоградської та Черкаської областей.

Казковий шепіт нічного лісу, щебет пташок, розмах грандіозної будови на Дніпрі, подорож по місцях історичних битв українського народу з польською шляхтою на все життя залишили в серцях робітників теплі спогади. А основне — молодь набралася сил, здоров'я для нових трудових буднів.

Подорожували червонозорівці і в Умань, і на будівлю Кременчуцької гідро-

електростанції, і в інші цікаві історичні місця області.

Але все-таки не вся молодь «Червоної зірки» побувала в походах. Ще сотні юнаків і дівчат лише мріють про цей улюблений вид спорту.

СТЕЖКИ

— Для повного задоволення запиту не вистачає спеціальної бази, — говорить заступник голови колективу фізкультури заводу Віктор Твердоступ.

Що ж, він має рацію. Але ж і той туристський інвентар, який мають червонозорівці, ще повністю не використовується. Планова робота туристської секції повинна більш поживатися, повинна бути глибоко продуманою, творчою.

В даних умовах не обов'язково вирушати в далекі походи. Адже скільки є в нашій області цікавих історичних місць, мальовничих краєвидів. Не всі ж робітники, наприклад, знають про історію Кіровоградської фортеці. Чому б не організувати вихід до цієї «сивої» споруди, ознайо-

СВОЇМИ РУКАМИ

Добре працювали на будівництві свого стадіону учні шкіл № 12 та № 18 селища Дмитрово Олександрійського району. Не один вихідний день провели вони тут разом з молоддю та комсомольцями підприємства і установ. Золотих фінішів вам, юні спортсмени, на спорудженню своїми руками стадіону! Текст і фото Г. УДОВИЧЕНКА.